

قوانین و مقررات داوری و برگزاری مسابقات تاینک باندو

منبع: کمیسیون ملی باندو و بوکس برمه "تاینک باندو و لتوی فرانسه"

نسخه: اول

هیئت داوری

(تاینک باندو ITBA)

لثوی میانمار (بوکس برمه)

مقررات رسمی فول کنتاکت لتوی

قانون ۱: مرجعیت

۱.۱ - قوانین مندرج در این سند قوانین رسمی و بین المللی بوکس برمه ای از انجمن بین المللی تاینک باندو ITBA به مرکزیت لوزان سوئیس را تشکیل می دهد که نماینده ایشان مسابقات هنرهای رزمی میانمار را در خاک ایران برگزار می کند. این قوانین باید بر تمام نمایندگانی که توسط گروه تاینک باندو ایران مشخص شده اند، حاکم باشد. قوانین مربوط به استایل مسابقاتی ۸ عضو می باشد که به نام های ذیل خوانده و شناخته می شود:

- میانمار لتووی (در برمه زادگاه تاینک باندو)
- "بوکس برمه ای" در اروپا و بریتانیا
- باندو کیک بوکسینگ: در آمریکای شمالی

اعمال این قوانین به عهده نمایندگانی است که به طور رسمی توسط ITBA در ایران تعیین شده اند.

۱.۲ - کاربرد این قوانین مطابق با مقررات بین المللی، انجمن بین المللی تاینک باندو است

قانون ۲: رینگ

۲.۱ - رینگ بوکس

در تمام رقابت ها، رینگ باید مطابق با الزامات زیر باشد:

۱. در داخل طناب ها باید، یک مربع با حداقل ۵ متر (یا حداکثر ۶ متر طول هر ضلع) نمایش داده شود. اگر این مربع بالاتر از سطح زمین قرار گیرد (سکو)، باید بین ۹۰ تا ۱۲۰ سانتی متر از زمین فاصله داشته باشد.
۲. کف رینگ باید مستحکم و مقاوم بوده و به خوبی متصل شده باشد. حداقل ۶۰ سانتی متر در هر طرف از طناب ها خارج می شود. گوشه ها از پایه به بالا لایه گذاری می شوند یا به گونه ای ساخته می شوند که از آسیب به مبارزان جلوگیری شود.
۳. کف با یک پارچه ضخیم و محکم پوشانده می شود که در زیر آن یک لایه نمد قرار خواهد گرفت (در صورت نبود، می توان از یک ماده لاستیکی مانند 'تشک ورزشی ژیمناستیک' یا هر ماده مناسب دیگری استفاده کرد که دارای همان ویژگی های انعطاف پذیری و جذب ضربه باشد) با ضخامت ۱.۵ سانتی متر و ۲.۵ سانتی متر پوشیده شود. نمد و پارچه باید تمام بخش های محوطه، از جمله قسمت های بیرون زده، را پوشش دهد.

۴. فضای محصور توسط سه یا حتی چهار ردیف رشته طناب محکم با حداقل قطر ۳ سانتی متر و حداکثر قطر ۵ سانتی متر احاطه شده است. طناب ها باید با پارچه یا پلاستیک پوشانده شوند .

به این ترتیب قرار داده می شوند :

- اولین رشته ۴۰ سانتی متر از کف
- دومین رشته در ۸۰ سانتی متر از کف
- سومین رشته در ۱۳۰ سانتی متر از کف
- برای رینگ های چهار رشته، سومی در ۱۲۰ سانتی متر و چهارمی در ۱۵۰ سانتی متر از کف .

این طناب ها به صورت عمودی با دو بند هم-فاصله در هر طرف متصل خواهند شد و این میان طناب ها عمود بر آنها خواهند بود . در هر گوشه، یک محافظ گوشه (بالشتک رینگ) از طناب ها و عناصر فلزی محافظت می کند .

۵. رینگ دارای سه پلکان خواهد بود، دو تا در زاویه مخالف برای بوکسورها (لثوی doo یا Thu) و یکی در زاویه خنثی برای داوران و پزشک.

۲.۲. تنها در سازمان های دوستانه، ممکن است استثنائات خاصی را به صورت کتبی مجاز کند. این امر از قبل در صورتی مجاز خواهد شد که ایمنی مسابقه دهندگان زیر سوال نرود .

۲.۳. برای مسابقات ملی و بین المللی، رینگ باید از نظر ابعاد رسمی توسط گروه تاینک باندو از ITBA و IOC تایید شده باشد .

۲.۴. تجهیزات شخصی: لگن، ظرف آب و غیره تجهیزات فردی هستند که باید توسط رقابت کنندگان آورده شوند .

قانون ۳: سن مجاز برای فول کنتاکت

سن مورد نیاز برای هر رقابت کننده (زن و مرد) ۱۸ سال است . با این وجود، سال های اول جوانی یعنی ۱۷ سال ممکن است در رقابت "مبتدیان جوان" شرکت کنند که به موجب آن از سرپرست قانونی خود اجازه می گیرند .

تحت هیچ شرایطی یک "نوآموز جوان" نمی تواند در رده "بزرگسالان" رقابت کند، حتی اگر سن او بالا باشد. از سوی دیگر، یک ورزشکار تازه وارد که پنج مبارزه موفق انجام داده می تواند به طور مستقیم^۱ در فصل بعد در بخش «امید برتر» ثبت نام شود .

^۱ این واژه معمولاً در ورزش های رزمی و مسابقات مبارزه ای استفاده می شود و اشاره به مرحله ای آماده سازی، گرم کردن یا تمرینات پیش از یک مسابقه واقعی دارد.

تقسیمات به شرح زیر است :

- کلاس JD « نوآموز مبتدی » ۰ تا ۵ پیش-مبارزه
- کلاس JA « پیشرفته جوان » بیش از 5 مبارزه و (پیش- مبارزه)
- کلاس C « نوآموز ارشد » : ۰ تا ۵ مبارزه
- کلاس B « امید برتر » ۵ تا ۱۵ برنده مبارزه
- کلاس A « نخبه ارشد »: برنده بیش از ۱۵ مبارزه
- حرفه ای در سطح بین المللی

قانون ۴: سازمان دهنده

۴.۱. تعریف

شخص حقوقی و حقیقی دارای صلاحیت از طرف ITBA

سازمان دهنده باید شرایط توافقنامه ای را که با سبک تایننگ باندو کشور یا ارگان غیرمتمرکز آن امضا کرده است رعایت کند، در غیر این صورت ممکن است رویداد یا گردهمایی لغو شود.

۴.۲. تعهدات

او باید تجهیزات مسابقه ای را که توسط فدراسیون و سبک تایننگ باندو کشور تأیید شده است (رینگ، سیستم وزن کشی، زمان سنج، دستکش بوکس، کلاه های محافظ، هوگوها، مربع های پارچه ای قرمز و آبی "لونگی" و غیره) تأمین کند.

او باید کادر اجرایی را که توسط خودش به طور کافی آموزش دیده اند، به اندازه کافی تجهیز کند (هماهنگ کننده زمان بندی ، کرونومتر، زنگ زن، مجری، پزشک، خدمات پزشکی و دبیر جلسه).

او باید یک سالن مجهز به سیستم توزین در اختیار هیئت رسمی قرار دهد .

او باید یک میکروفون در اختیار نماینده رسمی (سرپرست) بگذارد تا اطلاعات لازم را برای انجام صحیح رقابت به عموم مردم انتقال دهد.

او مسئول استقرار خدمات پزشکی خواهد بود که متون فدرال مربوطه را در اختیار پزشک رقابت قرار می دهد .

او مسئول اقدامات مخاطبان خود و همه شرکت کنندگان خواهد بود .

او مسئول کلیه سازماندهی های مادی و لجستیکی گردهمایی است.

برای تمام تصمیمات مهم به عنوان مثال: ترتیب مسابقات، تعلیق مسابقات، مشکلات فنی و سایر مسائل باید از نماینده رسمی (سرپرست) نظرخواهی کند.

سازمان‌دهنده باید اطمینان حاصل کند که می‌تواند از طریق خط مستقیم یا تلفن همراه در سریع‌ترین زمان ممکن خدمات امدادی را مطلع کند. همچنین او باید اطمینان حاصل کند که دسترسی نیروهای امدادی آزاد باشد، مسیر ورود به محل استقرار، پارکینگ، اطراف آن و خروجی‌های اضطراری بدون مانع باشند.

قانون ۵: نحوه انتصاب مقامات

منشأ آن در شورای مدیریتی تایننگ باندو است. در هر فصل ورزشی، شورای مدیریتی کشور یک مسئول ملی مسابقات را منصوب می‌کند که مجاز به صدور مجوز برگزاری رقابت‌ها است. همچنین یک مسئول ملی داوری تعیین می‌شود که اختیار انتصاب نمایندگان رسمی (ناظران) را دارد. این انتصابات با هماهنگی ارگان‌های غیرمتمرکز و نمایندگان فنی منطقه‌ای انجام می‌شود.

بنابراین، نماینده فنی منطقه ای و کمیسیون داوری منطقه ای به ناظران ملی داوری، سرپرستان، داوران و قضات بر اساس داشتن سطح صلاحیت مورد نیاز برای رقابت موردنظر پیشنهاد همکاری می‌دهند.

قانون ۶: زنگ

زنگ (یا گونگ و سوت) باید بر روی میز مسئولان نصب شود. صدای آن‌ها باید به راحتی توسط شرکت‌کنندگان قابل شنیدن باشد.

قانون ۷: مدت زمان مبارزه

۷.۱. مدت زمان مبارزات: قانون کلی در "قهرمانی کشور" (در صورت مبارزه‌ی تک‌نفره) بسته به دسته‌بندی و سطح رقابت متفاوت است.

دو کلاس «جونیور»:

کلاس JD «جونیور-مبتدی»: پیش‌مبارزه شامل ۲ راند هرکدام ۱ دقیقه و ۳۰ ثانیه

کلاس JA «جونیور-پیشرفته»: مبارزه (کریتریوم) شامل ۳ راند هرکدام ۱ دقیقه و ۳۰ ثانیه

سه کلاس «سنیور»:

کلاس C «سنیور-مبتدی»: مبارزه شامل ۳ راند هرکدام ۱ دقیقه و ۳۰ ثانیه (برای زنان) و ۳ راند هرکدام ۲ دقیقه (برای مردان)

کلاس B «سنیور-امید»: مبارزه شامل ۳ راند هرکدام ۲ دقیقه (برای زنان) و ۳ راند هرکدام ۳ دقیقه (برای مردان)

کلاس A «سنیور-نخبه»: مبارزه شامل ۳ تا ۵ راند هرکدام ۲ دقیقه (برای زنان) و ۳ تا ۵ راند هرکدام ۳ دقیقه (برای مردان)

توجه: مدت زمان مبارزه بسته به نوع رقابت (تورنمنت، قهرمانی یا گالا) متغیر است.

مدت زمان مبارزات در «تورنمنت کشوری» (رقابت‌هایی با چندین مبارزه در یک روز یا طی چند روز):

تورنمنت «جونیور-مبتدی»:

مرحله مقدماتی و فینال: ۲ راند $1 \times$ دقیقه و ۳۰ ثانیه

تورنمنت «جونیور-پیشرفته»:

مرحله مقدماتی: ۲ راند $1 \times$ دقیقه و ۳۰ ثانیه

فینال: ۳ راند $1 \times$ دقیقه و ۳۰ ثانیه

تورنمنت «مبتدی»:

مرحله مقدماتی: ۲ راند $1 \times$ دقیقه و ۳۰ ثانیه

فینال: ۳ راند $1 \times$ دقیقه و ۳۰ ثانیه

تورنمنت «امید»:

مرحله مقدماتی: ۳ راند $2 \times$ دقیقه

فینال: ۳ راند $2 \times$ دقیقه

تورنمنت «نخبه»:

مرحله مقدماتی: ۳ راند $3 \times$ دقیقه

فینال: ۳ راند $3 \times$ دقیقه

- توجه: حداکثر سه مبارزه در هر ۲۴ ساعت مجاز است.

مدت زمان مبارزات در «گالا»:

جونیور-مبتدی: ۲ راند $1 \times$ دقیقه و ۳۰ ثانیه

جونیور-پیشرفته: ۳ راند $1 \times$ دقیقه و ۳۰ ثانیه

مبتدی: ۳ راند $1 \times$ دقیقه و ۳۰ ثانیه تا ۳ راند $2 \times$ دقیقه

امید: ۳ راند $2 \times$ دقیقه تا ۳ راند $3 \times$ دقیقه

نخبه: ۳ راند $3 \times$ دقیقه یا ۵ راند $2 \times$ دقیقه یا ۵ راند

قانون ۸. رقیب

هر شرکت‌کننده باید تمیز و آراسته باشد. او نباید نشانه‌هایی داشته باشد که ممکن است امنیت خود یا حریفش را به خطر بیندازد، مانند سبیل یا ریش بیش از حد بلند، پیرسینگ و غیره. موهای بلند باید بسته شوند یا با تور مخصوص ثابت شوند. استفاده بیش از حد از مواد چرب یا هرگونه ماده خارجی مجاز نیست.

قانون ۹. لباس و تجهیزات مسابقه‌دهندگان

۹.۱. توجه: لباس رسمی و تمامی تجهیزات محافظتی توسط شرکت‌کنندگان تأمین می‌شود. همچنین، بانداژ دست، لگن، بطری آب و سایر تجهیزات فردی باید توسط خود شرکت‌کنندگان آورده شود.

۹.۲. برای مسابقات رسمی، دستکش‌ها توسط برگزارکننده تأمین می‌شوند. این دستکش‌ها باید هم‌وزن و هم‌برند برای تمامی شرکت‌کنندگان باشند.

۹.۳. لباس و تجهیزات اجباری برای دسته‌های مربوطه که تأییدیه فدراسیون را دریافت کرده‌اند یا در صورت عدم تأیید، توسط تیم داوری مجاز شناخته شده‌اند، شامل موارد زیر است:

۱. شورت بوکس
۲. پارچه مربع قرمز یا آبی مطابق با گوشه مبارز (لونگی)
۳. کلاه محافظ مبارزه بدون محافظ گونه و چانه، که قسمت بالای سر را محافظت می‌کند و به رنگ گوشه مبارز (Lethwei doo یا Thu) است.
۴. یک سینه‌بند محافظ برای «جونپور-مبتدی» (همراه با تی شرت باشگاه در زیر آن).
۵. یک جفت محافظ ساق پا/پا به شکل جوراب، به رنگ گوشه مبارز (Lethwei doo یا Thu)
۶. یک محافظ کشاله ران (مدل زنانه برای زنان و مدل مردانه برای مردان).
۷. یک محافظ سینه زنانه (با کاپ‌های جداگانه در سوتین یا بادی یکپارچه)، به جز مواردی که گواهی پزشکی ارائه شده باشد.
۸. یک محافظ دندان.
۹. یک جفت دستکش بوکس، به رنگ گوشه مبارز (Lethwei doo ou Thu)

۹.۴. دستکش‌های مبارزه: مسابقه‌دهندگان (Lethwei doo یا Thu) باید از دستکش‌های بوکس با اندازه استاندارد استفاده کنند. بر اساس رده‌های سنی و وزنی:

- ۸ اونس (معادل ۲۲۷ گرم): برای وزن کمتر از ۶۷ کیلوگرم
- ۱۰ اونس (معادل ۲۸۴ گرم): برای وزن بین ۶۷ تا ۸۵ کیلوگرم

• ۱۲ اونس (معادل ۳۴۰ گرم): برای وزن بیش از ۸۵ کیلوگرم

بالشتک دستکش نباید به هیچ وجه جابجا یا شکسته شود .
چگالی بالشتک باید برای بالشتک کافی باشد و ضربه وارد کند .
در مسابقات خاص، رقبا دستکش ارائه شده توسط برگزارکنندگان را می پوشند، که توسط فدراسیون تأیید شده یا توسط کارکنان داوری مجاز باشد . در این حالت دستکش شخصی مجاز نخواهد بود .
بندهای دستکش باید گره خورده و به شکل حلزونی روی پشت مچ دستکش بافته شوند و سپس با یک تکه نوار چسب پارچه‌ای به عرض ۳.۵ سانتی‌متر پوشانده شوند. استفاده از نوار چسب پلاستیکی و کاغذی ممنوع است.
دستکش ها و بانداژها قبل از ورود بوکسورها (Lethwei doo ou Thu) توسط مقام تعیین شده بازرسی و امضا می شوند .

برای مسابقات بین‌المللی، مبارزان رده نخبه (Elite) از دستکش‌های بوکس با دست باز (مدل Pancrace) استفاده خواهند کرد.

۹.۵. بانداژها

برای حفظ مفاصل دست‌های مبارزان (Lethwei doo یا Thu)، استفاده از بانداژهای جراحی با عرض ۵ سانتی‌متر و طول حداکثر ۲.۵ متر مجاز است. بانداژها نباید حالت کشسانی داشته باشند و هیچ نوع بانداژ دیگری پذیرفته نمی‌شود. استفاده از هرگونه نوار، لاستیک یا چسب زخم به‌عنوان بانداژ کاملاً ممنوع است.
با این حال، یک نوار چسب زخم به طول ۱۰ سانتی‌متر و عرض ۲.۵ سانتی‌متر می‌تواند روی مچ دست برای نگه‌داشتن بانداژها قرار گیرد. این نوار نباید دور مفاصل مبارز پیچیده شود.
در مسابقات بین‌المللی، بانداژها توسط برگزارکنندگان تأمین می‌شوند و مبارزان موظف به استفاده از آنها هستند.

۹.۶. کلاه ایمنی

در برخی مسابقات، شرکت‌کنندگان باید از کلاه‌های محافظی استفاده کنند که توسط برگزارکنندگان تأمین شده و تأییدیه فدراسیون را دریافت کرده‌اند، یا در صورت عدم تأیید، توسط تیم داوری مجاز شناخته شده‌اند. در این شرایط، استفاده از کلاه شخصی مجاز نیست.
این کلاه نباید هنگام ضربات و درگیری‌های نزدیک روی جمجمه بچرخد. بندهای آن باید از نوع اتصال سریع («چسبی» یا «بنددار») باشد. بندها نباید آزادانه شناور باشند، زیرا ممکن است چشم مبارز را آسیب بزنند. همچنین، حلقه‌های عبور بندها باید از قبل حذف شوند.
کلاه محافظ باید نواحی زیر را پوشش دهد:
استخوان پیشانی
استخوان‌های آهیانه (به‌طور کامل)

استخوان پس سری استخوان های گیجگاهی

چگالی لایه‌ی محافظ باید به اندازه‌ای باشد که ضربات را به خوبی جذب کند.

۹.۷. سینه‌بند محافظ (Plastron) باید در برابر ضربات محافظت کند بدون اینکه حرکات فردی که آن را می‌پوشد محدود کند. این محافظ باید نواحی زیر را پوشش دهد:

- شبکه خورشیدی (پلکسوس سولار)
- قلب
- دنده‌ها
- ستون فقرات

سینه‌بند محافظ زنانه باید از سینه محافظت کند بدون اینکه حرکات ورزشکار را محدود کند. مدل زنانه باید به گونه‌ای طراحی شود که سینه را در بر بگیرد بدون اینکه فشار یا محدودیتی ایجاد کند.

۹.۸ - محافظ ساق پا/ محافظ پا

این محافظ‌ها به شکل جوراب و به رنگ گوشه مبارز (Lethwei doo یا Thu) هستند. نباید دارای بخش‌های سخت باشند و نباید روی پا بچرخند. می‌توانند با نوار چسب پارچه‌ای ثابت شوند، اما استفاده از نوار چسب پلاستیکی یا کاغذی ممنوع است.

۹.۹ - محافظ دندان

این محافظ باید متناسب با دندان‌های فک بالا قالب‌گیری شود و کاملاً شخصی باشد.

۹.۱۰ - محافظ کشاله ران

این محافظ باید متناسب با فرم بدن مبارز باشد و دارای بندهای نگهدارنده‌ی سالم باشد. استفاده از محافظ شکمی متصل به محافظ کشاله ران مجاز است، اما کمربندهای بوکس حرفه‌ای ممنوع هستند.

۹.۱۱ - محافظ سینه زنانه

این محافظ باید متناسب با فرم بدن مبارز باشد و دارای بندهای نگهدارنده‌ی سالم باشد. در صورت ارائه گواهی پزشکی، امکان دریافت معافیت از این محافظ وجود دارد.

۹.۱۲ - زانوبند و آرنج‌بند

این محافظ‌ها باید متناسب با فرم بدن مبارز باشند. از جنس فوم و بدون بخش‌های سخت هستند و به رنگ گوشه مبارز (Lethwei doo یا Thu) می‌باشند.

تجهیزات برای مردان و زنان: هر شرکت‌کننده‌ای که در یک مسابقه در ITBA شرکت می‌کند، باید تجهیزات زیر را داشته باشد:

- A/کلاس «نخبه» (Elite): شورت، لونگی، محافظ کشاله ران، (محافظ سینه برای زنان)، محافظ دندان، یک جفت دستکش با دست باز و آرنج‌بند.
 - B/کلاس «امید» (Espoir): شورت، لونگی، محافظ کشاله ران، (محافظ سینه برای زنان)، یک جفت دستکش، زانوبند و آرنج‌بند.
 - C/کلاس «مبتدی» و «جونیور-پیشرفته» (مبتدی و جونیور پیشرفته): شورت، لونگی، محافظ کشاله ران، (محافظ سینه برای زنان)، محافظ ساق پا-پا، کلاه محافظ، یک جفت دستکش، زانوبند و آرنج‌بند.
 - J/کلاس «جونیور» (Junior): همان تجهیزات کلاس C به علاوه سینه‌بند محافظ.
- توجه: استفاده از مچ‌بند برای تمامی دسته‌ها مجاز است.

قانون ۱۰: تقسیم‌بندی وزن و سن

۱۰.۱ - دسته‌های وزنی:

دسته‌های مردانه («جونیور» و «سنیور»):

- کمتر از ۵۵ کیلوگرم: وزن پر
- کمتر از ۶۰ کیلوگرم: وزن سبک
- کمتر از ۶۳.۵ کیلوگرم: وزن فوق سبک
- کمتر از ۶۷ کیلوگرم: وزن ولتر
- کمتر از ۷۱ کیلوگرم: وزن فوق ولتر
- کمتر از ۷۵ کیلوگرم: وزن متوسط
- کمتر از ۸۰ کیلوگرم: وزن فوق متوسط
- کمتر از ۸۵ کیلوگرم: وزن نیمه سنگین
- کمتر از ۹۱ کیلوگرم: وزن سنگین
- بیشتر از ۹۱ کیلوگرم: وزن فوق سنگین

دسته‌های زنانه («جونیور» و «سنیور»):

- کمتر از ۴۵ کیلوگرم
- کمتر از ۵۰ کیلوگرم

- کمتر از ۵۵ کیلوگرم
- کمتر از ۶۰ کیلوگرم
- کمتر از ۶۵ کیلوگرم
- بیشتر از ۶۶ کیلوگرم

مسابقه‌دهندگان (Lethwei doo یا Thu) در دسته‌بندی‌های مربوط به خود رقابت خواهند کرد. در مسابقات گالا، به‌طور استثنایی، یک دسته اختلاف وزنی ممکن است مجاز باشد، مشروط بر اینکه مبارزان بزرگسال باشند و با رضایت خودشان و مربی‌شان این تغییر انجام شود، به شرطی که اختلاف وزن بیش از ۶ کیلوگرم نباشد. این قانون شامل دسته فوق‌سنگین نمی‌شود.

۱۰.۲. دسته‌های سنی:

جونیور: ۱۶ و ۱۷ سال

سنیور: ۱۸ تا ۳۹ سال

یک مبارز می‌تواند در لت‌وی (Lethwei) به صورت فول کنتاکت پس از سن ۳۹ سالگی به رقابت بپردازد، مشروط بر اینکه:

- در دسته‌ی نخبه (Elite) مبارزه کند،
- بیش از یک سال فعالیت تمرینی خود را متوقف نکرده باشد،
- شرایط پزشکی لازم را که برای تمامی دسته‌ها تعیین شده است، داشته باشد.

قانون ۱۱: وزن رسمی

۱۱.۱ - شرکت‌کنندگان باید روی ترازوهای تأییدشده توسط فدراسیون و یا نماینده تاینک باندو وزن‌کشی شوند. زمان و مکان وزن‌کشی پیش‌تر توسط مسئولان تعیین می‌شود. تمامی شرکت‌کنندگان موظف به شرکت در وزن‌کشی هستند، مگر اینکه مجوز فدرالی دریافت کرده باشند (به‌ویژه به دلیل موارد فدرالی مانند اردوهای انتخابی ملی، و غیره. در چنین مواردی، زمان وزن‌کشی ممکن است جلوتر یا دیرتر تعیین شود). در جریان وزن‌کشی، یک بررسی کوتاه از قوانین با حضور نماینده فدراسیون انجام خواهد شد.

۱۱.۲. رقیبی که بیش از وزن دسته خود را رد صلاحیت خواهد شد. اگر وزن‌گیری در روز رقابت انجام شود، تحمل ۵۰۰ گرم اعطا می‌شود.

قانون ۱۲: هیئت رسمی

هر مسابقه توسط یک داور، سه قاضی، یک پزشک، یک زمان‌سنج و یک نماینده رسمی (ناظر) برگزار می‌شود.

قانون ۱۳: داور

۱۳.۱ - داور مسئول هدایت مسابقات و نظارت کلی بر مبارزات است. او قوانین را اجرا می‌کند، امنیت شرکت‌کنندگان را تضمین می‌کند و از روند صحیح رقابت‌ها اطمینان حاصل می‌کند.

۱۳.۲ - پیش از شروع مسابقه:

داور پیش از هر مبارزه، رقبا را در مرکز رینگ فرا می‌خواند تا دستورالعمل‌های نهایی را ارائه دهد. رقبا فقط می‌توانند با مربیان خود همراه باشند.

یک شرکت‌کننده ممکن است در صورت رفتار نادرست افراد حاضر در گوشه‌ی خود، از مسابقه حذف شود.

۱۳.۳ - نقش داور:

وظیفه‌ی او نظارت بر جریان صحیح مبارزه بر اساس قوانین تعیین‌شده توسط کمیسیون ملی داوری و اعمال‌شده توسط نماینده فدراسیون ITBA است. او باید همواره سلامت فیزیکی مبارزان و رعایت جوانمردی را تضمین کند.

❖ او داور واجد شرایط است. او موظف است که لباس رسمی داوری بپوشد و از استفاده‌ی هرگونه جواهرات، ساعت، عینک (لنزهای نرم مجاز هستند)، سگک کمربند یا هر شیء دیگری که ممکن است باعث آسیب به مبارزان شود، خودداری کند.

او همیشه اولین کسی است که به همراه دستیارش وارد رینگ می‌شود و موارد زیر را بررسی می‌کند:

- میزان کشش طناب‌ها

- محافظ گوشه‌های رینگ

- کیفیت نورپردازی (به اندازه کافی روشن و بدون ایجاد اختلال برای مبارزان)

- تمیزی و یکنواختی کف رینگ

- عدم وجود مناطق لغزنده یا مرطوب

او از مبارزان در رینگ استقبال می‌کند و اطلاعات زیر را بررسی می‌کند:

- هویت مبارزان

- هویت مربیان و تیم پزشکی که آن‌ها را در طول مبارزه همراهی می‌کنند

فقط دو نفر در هر گوشه‌ی رینگ مجاز هستند که هر دو باید بزرگسال و دارای مجوز رسمی از فدراسیون باشند.

- لباس مبارزان را بررسی می‌کند و اطمینان حاصل می‌کند که همه‌ی تجهیزات محافظتی (مطابق با مقررات) پوشیده شده‌اند.

- او اطمینان حاصل می‌کند که تیم داوری در جای خود مستقر شده است و مبارزان را در مرکز رینگ جمع می‌کند تا توصیه‌های کوتاهی ارائه دهد. سپس مراسم احترام را اجرا کرده و مبارزان را به گوشه‌های خود بازمی‌گرداند.

- او در مرکز رینگ قرار می‌گیرد، بررسی می‌کند که تیم داوری آماده و هوشیار باشد، همراهان مبارزان را از رینگ خارج کرده و آن‌ها را به نشستن هدایت می‌کند. پس از پاک‌سازی رینگ از هرگونه وسیله‌ی اضافی، مبارزان را به مرکز

رینگ فرا می‌خواند و از زمان‌سنج می‌خواهد که سیگنال آغاز مبارزه را صادر کند. هم‌زمان، با حرکت دست و فرمان بوکس: Sa شروع مسابقه را اعلام می‌کند.

- او مبارزه را متوقف می‌کند به محض اینکه مبارزان از قوانین یا محدوده‌ی مبارزه خارج شوند، یا اگر یکی از مبارزان دچار آسیب شود، یا از نظر فیزیکی برای ادامه‌ی مبارزه ناتوان باشد.

- او می‌تواند در هر لحظه از پزشک درخواست کند تا یک مبارز را در طول راند معاینه کند. برای این کار، او دستور توقف زمان‌سنج را می‌دهد.

- تنها داور یا پزشک (پس از اطلاع به ناظر) می‌تواند در صورت وجود آسیب، مبارزه را به‌طور موقت متوقف کند.

- اگر یکی از مبارزان دچار آسیب شود و این آسیب احتمال وخیم‌تر شدن در طول مبارزه را داشته باشد، داور موظف است مبارزه را متوقف کند (و زمان‌سنج را متوقف کند) و پزشک را فرا بخواند. پزشک پس از معاینه، تعیین می‌کند که آیا مبارز می‌تواند مبارزه را ادامه دهد یا خیر.

- در طول دقیقه‌ی استراحت، داور مجاز به ارائه‌ی هیچ‌گونه توضیح یا تذکر به مبارزان یا همراهان آن‌ها نیست. اما می‌تواند در ابتدای دور بعد، درست قبل از شروع مبارزه، مداخله کند.

- در این زمان، داور با ناظر مشورت کرده و نکات داوران را در نظر می‌گیرد. سپس به یکی از گوشه‌های خنثی رینگ می‌رود.

- اگر مبارزی از ادامه‌ی مبارزه امتناع کند در حالی که زنگ آغاز دور بعد به صدا درآمده است، داور حریف او را برنده‌ی مسابقه اعلام می‌کند.

- در صورت بروز مشکلات فنی یا خرابی تجهیزات مانند نقص نورپردازی، خرابی رینگ، و مواردی که ممکن است برای مبارزان خطر ایجاد کند، داور می‌تواند مسابقه را به‌طور موقت یا دائمی متوقف کند.

- در پایان مبارزه، پس از اعلام رسمی ناظر (از طریق مجری مسابقه)، داور برنده را با بالا بردن دست او معرفی می‌کند.

داور مبارزه را با استفاده از اصطلاحات رسمی زیر هدایت می‌کند:

- در حالت آماده‌باش: (Lethwei doo ou Thu) این فرمان پیش از شروع هر دور یا قبل از دستور «بوکس (Sa)» اعلام می‌شود.

- بوکس: (Sa) آغاز یا ادامه‌ی مبارزه را نشان می‌دهد. این فرمان در ابتدای هر دور یا هر زمان که مبارزه متوقف شده باشد، و همیشه پس از دستور «در حالت آماده‌باش (Lethwei doo ou Thu)» صادر می‌شود.

- جدایی: (Break - Yah) درخواست جدا شدن مبارزان با یک قدم به عقب است. این فرمان برای توقف یک حرکت خطرناک یا غیرقانونی (مانند گیر افتادن در طناب‌ها، گرفتن حریف، یا قفل کردن دست‌ها) استفاده می‌شود. در این حالت، مبارزان باید حرکت جاری را متوقف کرده، فاصله بگیرند و پس از دستور «بوکس (Sa)» از سوی داور، مبارزه را ادامه دهند (زمان‌سنج همچنان فعال خواهد بود). یک دستور "جدایی" (Break - Yah) نباید بیش از سه ثانیه عدم فعالیت داشته باشد.

- بوکس (Sa) نشان‌دهنده‌ی توقف موقت تبادل ضربات است. مبارزان باید فوراً حرکت جاری را متوقف کرده و از دستورات داور پیروی کنند (داور برای این کار دستور توقف زمان‌سنج را می‌دهد).
- گوشه‌ی خنثی» به یکی از مبارزان یا هر دو مبارز اعلام می‌کند که به نزدیک‌ترین گوشه‌ی خنثی بروند. این دستور در شرایط زیر صادر می‌شود:
- هنگامی که داور قصد دارد «تذکر» یا «اخطار» (کاهش امتیاز) بدهد
- هنگامی که یکی از مبارزان در وضعیت شمارش قرار گرفته باشد
- در صورت وقوع یک حادثه‌ی فنی (مانند مشکل در تجهیزات، وجود اشیاء اضافی در رینگ، خیس بودن زمین و ...)
- زمانی که لازم باشد همراهان مبارزان را ساکت کرده یا آن‌ها را بنشانند، یا فاصله‌ی تماشاگران را حفظ کند
- در پایان یک راند یا مبارزه (توقف مسابقه، خروج از مبارزه و غیره)
- برای مداخله‌ی پزشک (Saya dine)
- برای پاک کردن دستکش‌های یک مبارز
- و سایر موارد
- توجه: برای یک «مشاهده‌ی ساده»، نیازی به فرستادن مبارزان به گوشه‌ی خنثی نیست. تنها زمان‌سنج متوقف خواهد شد
- داور بر اساس آسیبی که به حریف وارد شده یا شدت خطا، مجازات‌ها را اعمال می‌کند. مجازات‌های اعلام‌شده به شرح زیر هستند:
- تذکر: برای هر خطای جزئی
- اخطار (کاهش امتیاز): برای هر خطای شدید
- محرومیت: برای هر رفتار غیرورزشی یا تکرار خطاهای شدید
- سلب صلاحیت: برای هر رفتار غیر ورزشی و یا تکرار خطاهای جدی .
- داور می‌تواند مبارز (Lethwei doo ou Thu) را که از دستوراتش سرپیچی کند، به او آسیب برساند یا او را مورد توهین قرار دهد، محروم کند.
- داور اختیار دارد که درمانگر یا کمک‌مربی را که قوانین را نقض کند، اخراج کند و در صورتی که درمانگر یا کمک‌مربی از دستورات داور پیروی نکند، مبارز (Lethwei doo ou Thu) را با اخطار یا محرومیت جریمه کند.

قانون ۱۴: داوران

- ۱۴.۱ - داوران در ارتباط مستقیم با داور اصلی کار می‌کنند و باید کاملاً هوشیار باشند (نباید صحبت کنند یا جریان مبارزه را مختل کنند).
- ۱۴.۲ - داوران در مکان‌های تعیین‌شده توسط نماینده‌ی فدراسیون (ناظر) مستقر می‌شوند. تعداد آن‌ها سه نفر است (داور ۱، داور ۲، داور ۳) و در کنارهای رینگ، خارج از میز رسمی، با لباس داوری در مکان تعیین‌شده توسط ناظر قرار می‌گیرند. آن‌ها مجاز به خوردن، سیگار کشیدن و غیره نیستند. تمرکز آن‌ها باید به‌طور کامل بر مبارزه باشد.

۱۴.۳ - هر داور باید از جمعیت جدا باشد و به تنهایی در میز داوری مستقر شود. در برخی موارد، با اجازه‌ی ناظر، یک داور کارآموز می‌تواند کنار او باشد (حداکثر دو نفر در هر میز داوری)

۱۴.۴ - پیش از شروع مبارزه، داور بررسی می‌کند که هویت و جایگاه هر مبارز با اطلاعات موجود در برگه‌ی مسابقه مطابقت داشته باشد.

۱۴.۵ - داور با داور اصلی همکاری نزدیک دارد اما در طول مبارزه با سایر داوران ارتباط برقرار نمی‌کند. در صورت نیاز، طی دقیقه‌ی استراحت، مشاهده‌های خود درباره‌ی راند قبلی را به داوران رینگ اطلاع می‌دهد (تنها برای خطاها یا اتفاقاتی که از دید داور پنهان مانده است و بدون اظهار نظر شفاهی درباره‌ی مبارزه).

۱۴.۶ - داور مسئول شمارش امتیازات و ثبت آن‌ها در پایان هر راند است. او همچنین تذکرات و اخطارهای اعلام‌شده توسط داور اصلی را ثبت کرده و محاسبه می‌کند. پس از پایان مسابقه، برنده را در برگه‌ی امتیازدهی مشخص کرده، آن را امضا می‌کند و بدون مطالعه‌ی نتایج، به داور رینگ تحویل می‌دهد. در صورت لزوم، باید بتواند امتیازات خود را برای ناظر توضیح دهد.

قانون ۱۵: پزشک

۱۵.۱ - پزشک (Saya ma) مسئول مسابقه توسط فدراسیون پزشکی ورزشی تأیید شده است.

۱۵.۲ - پیش از آغاز مسابقه، پزشک در وزن‌کشی شرکت می‌کند و هر مبارز را معاینه می‌کند تا سلامت جسمانی او برای مبارزه تأیید شود. او پاسپورت ورزشی فدراسیون را بررسی می‌کند، که شامل تعداد مبارزات انجام‌شده، موارد خروج از مبارزه یا ناک‌اوت (K.O.) و آسیب‌های احتمالی است. همچنین اسناد پزشکی ضروری را مورد بررسی قرار می‌دهد.

بررسی مدارک پزشکی اجباری :

- گواهی سلامت برای «تمرین باندو فول کنتاکت در مسابقات» که توسط پزشک ورزشی (Saya ma) صادر شده است.

- نتایج الکتروکاردیوگرام (E.C.G) که توسط یک پزشک ورزشی یا متخصص قلب تفسیر شده است.

- گواهی معاینه‌ی فوندوس چشم (آینه‌ی سه‌وجهی) که توسط چشم‌پزشک انجام شده است.

در صورت عدم ارائه‌ی هر یک از مدارک ضروری، پزشک مسئولیت کامل را بر عهده دارد.

- او می‌تواند مبارز (Lethwei doo ou Thu) را از نظر پزشکی واجد شرایط اعلام کند.

- یا به دلیل عدم ارائه‌ی مدارک مورد نیاز، او را از مبارزه محروم کند.

۱۵.۳ - در طول مسابقه و تا لحظه‌ی پایانی، پزشک در نزدیکی رینگ حضور دارد. او مجهز است تا در مواقع اضطراری به مبارزان کمک کند.

هیچ مبارزه‌ای بدون حضور پزشک (Saya ma) در کنار رینگ برگزار نمی‌شود. پزشک تا اعلام نتیجه‌ی مسابقه نمی‌تواند محل را ترک کند.

ا- همچنین مسئول ارائه‌ی کمک‌های پزشکی اضطراری به تماشاگران در صورت نیاز است. در صورت آسیب دیدگی، پزشک تنها به درخواست داور یا سرپرست سر حلقه پس از پایان مبارزه مداخله می‌کند. هنگامی که پزشک (سایا ما) مداخله می‌کند، زمان شمارش می‌شود. دکتر (سایا ما) این قدرت را دارد که مبارزه را با درخواست سرپرست متوقف کند، اگر او متوجه شود که یکی از مبارزان از لحاظ جسمی برای ادامه مبارزه مناسب نیست. در مواقع اضطراری، او میتواند از زنگبار بخواهد که مبارزه را متوقف کند.

۱۵.۴ - پس از مبارزه، پزشک موارد زیر را انجام می‌دهد: ثبت آسیب‌ها یا موارد خروج از مبارزه (K.O.) در گذرنامه‌ی ورزشی مبارزان.

در صورت نیاز، بررسی مبارزان آسیب‌دیده در رختکن. صدور نسخه‌ی پزشکی برای مراقبت‌های تکمیلی (رادیولوژی، نوار مغزی، معاینات پزشکی تکمیلی و غیره). او همچنین می‌تواند نظرات خود را در گزارش رسمی جلسه، که توسط ناظر تهیه شده است، ثبت کند. همراه با سایر مسئولان، گزارش را امضا کند.

قانون ۱۶: زمان سنج و مسئول زنگ

آن‌ها ممکن است دارنده‌ی عنوان داور یا قاضی نباشند.

این افراد توسط برگزارکننده‌ی مسابقه انتخاب شده و تحت نظارت ناظر فعالیت می‌کنند

۱۶.۱. زمان سنج

زمان سنج وظیفه دارد زمان هر راند، شمارش تعداد راندهای مبارزه و مدت زمان استراحت را کنترل کند. او با دقت مبارزه را دنبال می‌کند و به‌ویژه فرمان‌های داور اصلی را زیر نظر دارد. زمان سنج با اعلام فرمان «بوکس (Sa) از سوی داور اصلی، زمان سنج را فعال کرده و با همان فرمان، زمان سنج را متوقف می‌کند. همچنین، ۱۰ ثانیه پیش از پایان دقیقه‌ی استراحت، مسئول زنگ را مطلع می‌کند و در صورت شمارش خروج از مبارزه، ریتم هر ثانیه را به مسئول زنگ اعلام می‌کند

۱۶.۲. مسئول زنگ

او کنار میز رسمی بین زمان سنج و ناظر مستقر می‌شود.

او مبارزه را با دقت دنبال می‌کند و به‌ویژه فرمان‌های داور اصلی را مدنظر دارد. همچنین، در همکاری نزدیک با زمان سنج فعالیت می‌کند. وظیفه‌ی اصلی او این است که با اعلام فرمان «بوکس (Sa) از سوی داور اصلی، آغاز راند را اعلام کند. او پایان هر راند یا پایان مبارزه را نیز با ضربه‌ای محکم (یا چند ضربه) به زنگ، طبق درخواست زمان سنج، اعلام می‌کند.

او با مجموعه‌ای از ضربات کوتاه به زنگ، ده ثانیه پیش از پایان زمان استراحت قانونی، داور اصلی را مطلع می‌کند. در صورت درخواست داور اصلی، او باید ضربات «شمارش» را به زنگ بزند. در شرایط استثنایی، با دستور مستقیم ناظر یا پزشک (Saya won)، او توقف مبارزه را با ضربات محکم به زنگ اعلام می‌کند.

توجه: راند زمانی آغاز می‌شود که زنگ برای اولین بار به صدا درآید و زمانی پایان می‌یابد که زنگ پایان راند را اعلام کند.

قانون ۱۷: تخلفات

هر مبارزی که قوانین را رعایت نکند یا رفتار غیرورزشی از خود نشان دهد، بسته به شدت تخلف، فوراً توسط مسئولان مسابقه مجازات خواهد شد.

پیش از آغاز مبارزه، تمامی طرفین موظف به رعایت «منشور رفتار صحیح» گروه تاینک باندو کشور هستند

قانون ۱۷ مکرر: همراهان (کوچینگ)

- هر مبارز (Lethwei Doo) می‌تواند ۳ همراه داشته باشد.
- تنها ۲ نفر مجاز به ورود به رینگ بین راندها هستند، در حالی که نفر سوم می‌تواند از خارج رینگ کمک کند.
- پیش از آغاز هر راند، همراهان باید گوشه‌ی خود را از اشیاء اضافی مانند چهارپایه، حوله، لگن و سایر وسایل خالی کنند. همچنین باید اطمینان حاصل کنند که گوشه‌ی رینگ تمیز و بدون لغزندگی باشد.
- هر ۳ همراه باید در طول راندها نشسته باشند (برگزارکننده مسابقه برای هر گوشه، ۳ صندلی اختصاص می‌دهد).
- کوچ می‌تواند به جای مبارزش تسلیم شود، با پرتاب یک اسفنج یا حوله به داخل رینگ، مبارزه را متوقف کند.
- فقط مربی می‌تواند در طول دور یک توصیه صحیح ارائه دهد. او باید مراقب باشد که طناب رینگ را لمس نکند. هر گونه بازتاب، اختلاف یا تهدید نسبت به مقامات منجر به رد صلاحیت رقیب و همچنین تحریم های انضباطی از سبک خواهد شد.

- بازی عادلانه هواداران تحت مسئولیت مربی است، او ممکن است از یکی از این نگهبانان بخواهد که به بازی عادلانه توسط مردم احترام بگذارد بدون اینکه مبارزه را قطع کند.
- داور ممکن است در صورت نیاز اقدام هواداران، یک مبارز را با مشت منفی تحریم کند.
- فقط رقبای داور باید در طول دور داخل رینگ باشند.

قانون ۱۸: تکنیک‌های مجاز و ممنوع

لثوی به دلیل پرتاب‌ها، تکنیک‌های پرشی و حرکات جاروبی^۲ نمایشی خود مشهور است. با این حال، تکنیک‌هایی که سلامتی ورزشکاران را به خطر می‌اندازند، مجاز نیستند.

۱۸.۱ - تکنیک‌های مجاز

^۲ حرکات جاروبی (balayage) به فنونی در مبارزات رزمی گفته می‌شود که برای برهم زدن تعادل حریف و انداختن او به زمین به کار می‌روند.

۱) تمامی تکنیک‌های مشت با قسمت جلویی دستکش (سطح، سر استخوان‌های متاکارپ و بندهای اول انگشتان دوم تا پنجم) بالای کمر بند و روی اندام‌ها. حرکات شامل موارد زیر هستند: مشت مستقیم، هوک، آپرکات، ضربه معکوس، سوئینگ، دراپ، کراس و مشت چرخشی (spinning back-fist)

۲) تمامی تکنیک‌های آرنج.

۳) تمامی تکنیک‌های پا (ضربات با پا یا ساق) در تمامی سطوح: اندام‌های پایینی و بالایی، تنه و سر

۴) تمامی تکنیک‌های جاروبی و قلاب‌گیری که روی پاها و ساق‌ها (زیر زانو) در سطوح داخلی، خارجی، جلو و عقب انجام می‌شوند.

۵) تمامی تکنیک‌های زانو.

۶) تمامی تکنیک‌های پرتاب.

۷) (بخش نامشخص)

۸) تمامی تکنیک‌های دفاعی، مسدودسازی و جاخالی دادن.

۹) تمامی تکنیک‌های جابجایی و حرکت.

۱۰) تمامی تکنیک‌های حمله با چهار اندام شامل مشت‌ها (سطح جلویی دستکش)، آرنج‌ها و پاها (کف پا، ساق، زانو).

۱۱) تمامی حملات پرشی در صورتی که هدف مورد حمله مجاز باشد.

۱۲) تمامی تکنیک‌های ذکر شده در برابر حریفی که در طناب‌ها (کنار طناب‌ها) یا در گوشه قرار دارد.

۱۸.۲ - تکنیک‌های ممنوع

۱) حمله به چشم‌ها، گلو، گردن، پشت سر، ستون فقرات، مفاصل، لگن، مثلث تناسلی، مقعد و سینه زنان.

۲) ضربات با دست باز و پیشروی با سر به جلو.

۳) ضربات سر به سر حریف. (تکنیک‌های ضربه با سر در میانمار مجاز هستند اما در سایر کشورها ممنوع می‌باشند).

۴) صحبت کردن در حین مبارزه.

۵) نافرمانی از دستورات داور.

۶) ضربه زدن پس از پایان راند، «بوکس (Sa) یا «وقفه (Break Yah)»، یا قبل از «بوکس».

۷) امتناع از مبارزه، پشت کردن، گرفتن طناب‌ها در حمله یا دفاع.

۸) ضربه زدن به حریفی که روی زمین افتاده یا در حال بلند شدن است.

۹) مبارزه در صورتی که نقطه اتکایی غیر از دو پا روی زمین باشد.

۱۰) هرگونه رفتار غیرورزشی که ممکن است به حریف آسیب برساند، از جمله بی‌احترامی، تحریک حریف، حرکات نامناسب نسبت به اطرافیان، تف کردن، گاز گرفتن، استفاده از ضربه خرگوشی، قرار دادن پا روی پای حریف، نگه داشتن حریف با یک دست و ضربه زدن با دست دیگر، عمداً به زمین افتادن.

۱۸.۳ - در برخی گالاتاها، با توافق دو گوشه، قوانین خاصی می‌توانند اعمال شوند.

این تغییرات در مقررات فدراسیون تنها شامل حذف برخی ضربات یا حذف پرتابها خواهد بود، در صورتی که کیفیت زمین چنین الزامی را ایجاد کند.

قانون ۱۹: ضدبازی

هر رقیب که از مبارزه امتناع کند یا مانع کار حریف شود، برابر قانون مجازات خواهد شد

قانون ۲۰: توقف مسابقه

داور می‌تواند در هر لحظه مسابقه را متوقف کند یا نظر پزشک (Saya ma) را جویا شود.
در هر توقف داور، زمان سنج متوقف می‌شود و حریف در گوشه‌ی خنثی قرار می‌گیرد.
ایمنی شرکت‌کنندگان اولویت دارد.

قانون ۲۱: صداقت

در صورتی که یکی از مسئولان به صداقت یکی از بوکسورها (Lethwei doo ou Thu) در جریان مسابقه شک کند، باید این موضوع را به ناظر اطلاع دهد تا تصمیمات لازم اتخاذ شود.

قانون ۲۲: شمارش برای خارج از مبارزه

۲۲.۱ - «خارج از مبارزه»

یک بوکسور (Lethwei doo ou Thu) زمانی خارج از مبارزه محسوب می‌شود که نشانه‌های آشکار ضعف را نشان دهد، به‌گونه‌ای که دیگر توانایی‌های جسمی و روانی لازم برای ادامه مسابقه را نداشته باشد.

۲۲.۲ - هنگام شمارش یکی از بوکسورها توسط داور حریف باید در نزدیک‌ترین گوشه‌ی خنثی (یا گوشه‌ای که برای او تعیین شده است) قرار بگیرد. داور باید با صدای بلند شمارش کند و با حرکت متوازن دست، ثانیه‌ها را اعلام کند. گوشه‌ی حریف به هیچ وجه حق دخالت در شمارش را ندارد. تنها داور شمارش رسمی را انجام می‌دهد.

۲۲.۳ - بوکسوری که دو بار در یک راند یا در چندین راند شمارش شود، در سومین «شمارش» خارج از مبارزه اعلام خواهد شد.

داور شمارش را تا ده ادامه می‌دهد و مسابقه را متوقف می‌کند.

برای «جونیور-مبتدیان»، پیش‌مبارزه به محض مشاهده کوچک‌ترین نشانه ضعف متوقف خواهد شد و برای این دسته‌بندی شمارش انجام نخواهد شد.

۲۲.۴ - شمارش پس از پایان راند ادامه می‌یابد.

بنابراین زنگ پایان تنها پس از اتمام شمارش داور به صدا درخواهد آمد.

۲۲.۵ - اگر هر دو مبارز همزمان «خارج از مبارزه» شوند، داور شمارش را آغاز می‌کند و آخرین فردی که روی پا باقی بماند، برنده اعلام می‌شود. اگر داور شمارش را برای هر دو مبارز تا انتها ادامه دهد، نتیجه بر اساس امتیازات داوران تعیین خواهد شد.

قانون ۲۳: خارج از مبارزه

یک شرکت‌کننده زمانی «خارج از مبارزه» (K.O.) اعلام می‌شود که داور چنین تشخیص دهد یا مدت شمارش از هشت ثانیه فراتر رود.

قانون ۲۴: خروج از رینگ

- ۲۴.۱ - اگر یک شرکت‌کننده به بیرون از محوطه مسابقه هل داده شود یا سقوط کند، می‌تواند با کمک مسئولان یا مربیان خود به رینگ بازگردد؛ اما تماشاگران و گوشه‌ی حریف اجازه‌ی دخالت ندارند.
- ۲۴.۲ - داور زمان معقولی را برای بازگشت بوکسور به رینگ در نظر خواهد گرفت. سپس داور تشخیص خواهد داد که آیا بوکسور (Lethwei doo ou Thu) باید شمارش شود یا می‌تواند مسابقه را ادامه دهد.
- ۲۴.۳ - سقوط عمدی مجازات خواهد شد.

قانون ۲۵: پاک کردن دستکش‌ها

داور باید دستکش‌های هر بوکسوری که با زمین تماس داشته است را پاک کند تا ناخالصی‌هایی که ممکن است روی دستکش‌ها جمع شوند و دید حریف را مختل کنند، حذف شوند.

قانون ۲۶: شمارش امتیازات

- ۲۶.۱ - داوران باید برگه‌های امتیازدهی را بر اساس سیستم ۱۰ امتیازی ثبت کنند. امتیاز هر راند در درجه اول بر اساس اثربخشی تکنیک‌ها (دقت و قدرت) تعیین می‌شود. در صورت برابری در اثربخشی، دومین معیار برای تعیین برنده راند، تنوع تکنیک‌های استفاده‌شده خواهد بود. به‌ویژه، اگر تعداد ضربات برابر باشد، بوکسوری که بیشتر از تکنیک‌های پا استفاده کرده باشد، امتیاز بیشتری خواهد داشت. آخرین معیار برای تعیین برنده در صورت برابری در اثربخشی و تکنیک‌ها، میزان مبارزه‌طلبی (یا تهاجمی‌تر بودن) است.
- ۲۶.۲ - به طور مشخص، داوران امتیازات هر راند را مطابق با سیستم امتیازدهی زیر اختصاص می‌دهند:
 - (۱) ۱۰ و ۱۰ امتیاز: هیچ‌یک از حریفان برتری ندارد.
 - (۲) ۱۰ و ۹ امتیاز: یکی از حریفان نسبت به دیگری برتری دارد.

۳) ۱۰ و ۸ امتیاز: زمانی که یکی از حریفان شمارش هشت را دریافت کند یا زمانی که برتری یکی از آنها استثنایی باشد.

۴) ۱۰ و ۷ امتیاز: زمانی که برتری یکی از حریفان منجر به بیش از یک شمارش هشت شود یا برتری او بسیار چشمگیر باشد.

۲۶.۳ - در پایان هر مبارزه، داور برگه‌های امتیازدهی (گزارش‌های داوران) را جمع‌آوری کرده و آنها را به مسئول شمارش امتیازات (واقع در میز رسمی) تحویل می‌دهد.

مسئول شمارش مجموع امتیازات کسب‌شده و از دست‌رفته را محاسبه کرده و تصمیم نهایی را اعلام می‌کند.

۲۶.۴ - پس از تأیید ناظر، مجری نتیجه مسابقه را به حضار اعلام خواهد کرد.

داور بازوی برنده را بالا خواهد برد.

ITBA Thaing Bando, Scorecard

Judge No: _____

Bout No: _____ **Weight Category:** _____

Date: _____

Referee:	_____	Country:	_____
Judge:	_____	Country:	_____

RED CORNER			BLUE CORNER		
Athlete's Name: _____			Athlete's Name: _____		
Country: _____			Country: _____		
Cautions, warnings, counts	Points	Round	Points	Cautions, warnings, counts	
		1			
		2			
		3			
		4			
		5			
		TOTAL			

In the case of tie and draw is not possible

☐ For most leading off or showing better style
 ☐ For showing better defence
 ☐ Others

RED
WINNER
BLUE

WP	K.O	DISQ.	RET	R.S.C (Referee Stop Contest)			W.O	N.C
	H B			H	B	Injury Out Class C.C.L		

Round	1	2	3	4	5
-------	---	---	---	---	---

Signature of Judge

ضمیمه ۱:

داور: یک داور بر مسابقه نظارت می‌کند. داور اختیارات زیر را دارد:

- مسابقه را در صورتی که یکی از مبارزان را به طور محسوسی ضعیف‌تر از حریف بداند، متوقف کند.
- مسابقه را در صورت مصدومیت شدید یک مبارز متوقف کرده و به پزشک مراجعه کند.
- به مبارزان اخطار دهد. او اطمینان حاصل می‌کند که مسابقه به طور منصفانه و مطابق با قوانین پیش می‌رود.

قوانین سنتی (Traditional rules) قوانین سنتی که با نام قوانین یار (yoe yar) نیز شناخته می‌شوند، از عبارت برمه‌ای «میانمار یو یار لت وی» (Myanmar yoe yar Letway) به معنای «بوکس سنتی میانمار» گرفته شده‌اند. مسابقات سنتی همچنان در سراسر میانمار، به‌ویژه در طول جشنواره‌ها یا مراسمی مانند تینجیان (Thingyan) برگزار می‌شوند. لتوی سنتی به دلیل نداشتن سیستم امتیازدهی و قانون جنجالی «فقط ناکاوت برای پیروزی» مشهور است. در پایان مسابقه، در صورتی که ناکاوت یا توقف دیگری رخ نداده باشد و هر دو مبارز همچنان روی پا باشند، حتی اگر یکی از مبارزان بر مسابقه سلطه داشته باشد، مسابقه «مساوی» اعلام می‌شود. مبارزان می‌توانند با از کار انداختن حریف از چند طریق مختلف پیروز شوند:

- ناکاوت (KO): زمانی است که یک مبارز به زمین بیفتد، بیهوش شود یا نتواند به مدت ۲۰ ثانیه (۱۰ شمارش با فواصل ۲ ثانیه‌ای برای هر شمارش) بلند شده یا از خود دفاع کند.
- وقتی در یک راند ۳ شمارش انجام شود، مسابقه خاتمه یافته و به عنوان ناکاوت (حداکثر شمارش) (KO) ثبت می‌شود.
- وقتی در طول کل مسابقه ۴ شمارش انجام شود، مسابقه خاتمه یافته و به عنوان ناکاوت (حداکثر شمارش) (KO) ثبت می‌شود.
- ناکاوت فنی (TKO): زمانی است که یک مبارز انصراف دهد، مصدومیت داشته باشد یا در موقعیتی باشد که در صورت ادامه مسابقه ممکن است منجر به آسیب‌دیدگی یا صدمه شدید به او شود. در این مورد با پزشک ringside مشورت شده و او تصمیم می‌گیرد.

تورنمنت‌هایی که از قوانین سنتی استفاده می‌کنند:

- اکثر تورنمنت‌های لتوی در میانمار
- مسابقات قهرمانی سالانه جهان لتوی میانمار (Myanmar Lethwei World Championship)
- مسابقات قهرمانی آونگ لان ایر کی‌بی‌زد (Air KBZ Aung Lan Championship)
- فدراسیون بین‌المللی لتوی ژاپن (International Lethwei Federation Japan)
- مبارزات چلنج (Challenge fights)
- تورنمنت‌های پرچمدار (Flagship Tournaments)
- جشنواره‌ها و مراسم (Festivals & celebrations)

وقت استراحت ویژه (Special time-out)

- در صورت وقوع ناکاوت یا مصدومیت، مبارز می‌تواند یک وقت استراحت ویژه ۲ دقیقه‌ای برای بهبودی بگیرد. پس از پایان این وقت، مبارز می‌تواند انتخاب کند که آیا مایل به ادامه مسابقه است یا خیر. هر مبارز فقط می‌تواند یک بار در طول مسابقه از این قاعده استفاده کند.
- استفاده از این وقت استراحت در راند پنجم مجاز نیست.
- استفاده از این وقت استراحت به عنوان ۱ شمارش محسوب می‌شود.

کمر بند طلایی (Golden Belt) : کمر بند طلایی لتوی (Lethwei Golden Belt) کمر بند طلایی سنتی لتوی، به عنوان بالاترین و معتبرترین جایزه برای مبارزان لتوی در نظر گرفته می‌شود. آن را با مسابقات سالانه قهرمانی کمر بند طلایی (Golden Belt Championship) که عمدتاً متشکل از استعدادهای جوان و در حال رشد است و از سیستم امتیازدهی قوانین تورنمنتی استفاده می‌کند، اشتباه نگیرید. برای هر رده وزنی فقط یک قهرمان کمر بند طلایی وجود دارد و قهرمان رده آزاد (openweight) به عنوان قوی‌ترین مبارز در میانمار در نظر گرفته می‌شود. قهرمان کمر بند طلایی رده آزاد معادل قهرمان پوند به پوند (pound-for-pound) در دنیای لتوی است.

قوانین تورنمنتی (Tournament rules) در سال ۱۹۹۶، فدراسیون سنتی لتوی میانمار (Myanmar Traditional Lethwei Federation) مجموعه قوانین تورنمنتی را برای مسابقات قهرمانی کمر بند طلایی inaugural ایجاد کرد. در این قوانین، وقت استراحت مصدومیت ۲ دقیقه‌ای حذف شد و داورانی برای تعیین برنده در صورت عدم وقوع ناکاوت، به کناره‌ی رینگ اضافه شدند. این مجموعه قوانین اصلاح شده، از نتیجه مساوی جلوگیری کرده و به انتخاب یک برنده برای advance کردن در تورنمنت کمک می‌کند. اولین تورنمنت بین‌المللی لتوی در میانمار به نام «قهرمانی جهان لتوی» (World Lethwei Championship)، برای پیروی از مقررات ایمنی بین‌المللی و داشتن برندگان مشخص، این مجموعه قوانین را انتخاب کرد.

معیارهای داوری (Judging criteria) ناکاوت تحت این قوانین همچنان بسیار مطلوب است، اما در صورتی که مسابقه به پایان زمان تعیین شده برسد، داوران یک تصمیم (داوری) ارائه خواهند داد. ۳ داور باید مسابقه را بر اساس معیارهای زیر امتیازدهی کنند:

- تهاجم (aggression)
- آسیب وارده (damage)
- میزان خونریزی (amount of blood drawn)
- تعداد ضربات مؤثر در هر راند (number of significant strikes per round)

مبارزان حداکثر ۳ ناک داون (knockdowns) در هر راند و ۴ ناک داون در کل مسابقه دارند، پس از آن مسابقه به عنوان ناکاوت (KO) اعلام می‌شود.

در خصوص امتیاز دهی در آماتور مطابق داوری موی تای امتیاز دهی می‌باشد. تفاوت ها:

- زمین زدن در حالت کلینچ و تکنیک های پرتابی (مانند فن کمر و سالتو و فنون پرتابی دیگر) ۱ امتیاز دارد.
- کلینچ کوتاهتر می باشد و داور کلینچ بی امتیاز را سریعاً قطع میکند.

قانون ۲۷: تغییر تصمیم

هر تصمیمی که در پایان مسابقه اتخاذ شود، قطعی و غیرقابل تغییر است. با این حال، طرف‌های مختلف می‌توانند درخواست تجدیدنظر ارائه دهند. این درخواست تنها پس از پایان آخرین مبارزه قابل ارائه است و باید به صورت کتبی به کمیسیون ملی داوری ارسال شود، همراه با مبلغ ضمانت مربوطه و در صورت امکان فیلم ضبط شده یا شهادت‌های کتبی. کمیسیون ملی داوری پس از بررسی مدارک، ظرف سه ماه تصمیم نهایی را اعلام خواهد کرد.

قانون ۲۸: قهرمان

تنها شرکت‌کننده‌ای که به طور رسمی توسط سبک کشور در سازمان‌های معتبر پاداش گرفته باشد، به عنوان قهرمان فدرال شناخته می‌شود.

قانون ۲۹: رتبه‌بندی

رتبه‌بندی رسمی رقبا توسط تایننگ باندو کشور در ITBA تعیین می‌شود، پس از درخواست مربیان و با در نظر گرفتن سوابق ورزشی ورزشکار مربوطه (همراه با مدارک مستند).

قانون ۳۰: دفاع اجباری از عنوان

- ۳۰.۱ - هر قهرمان فدرال عنوان خود را برای فصل جاری حفظ می‌کند.
- ۳۰.۲ - قهرمان باید در مسابقات جدید فصل بعدی، عنوان خود را به چالش بکشد و با حریفی که نماینده ITBA کشور تعیین می‌کند، مبارزه کند. او به عنوان سرگروه در جدول نهایی قرار خواهد گرفت.
- ۳۰.۳ - فدراسیون اختیار دارد دفاع از عنوان را در صورت آسیب‌دیدگی یا بیماری به تعویق بیندازد.

قانون ۳۱: غیبت

هر شرکت‌کننده‌ای که به طور رسمی در مسابقه ثبت‌نام کرده باشد و بدون دلیل موجه حاضر نشود، توسط فدراسیون مجازات خواهد شد.
 ITBA بلافاصله عنوان هر قهرمانی را که مرتکب چنین تخلفی شود، لغو خواهد کرد.
 قانون ۳۲: زمان انتظار بین مبارزات
 مگر با مجوز ویژه از نماینده ITBA، حداقل یک ماه زمان بازیابی بین هر مبارزه‌ای که شامل پنج راند یا بیشتر باشد، الزامی است.

قانون ۳۳: مواد مخدر

مصرف هرگونه مواد مخدر، الکل، محرک یا تزریق قبل از مسابقه به شدت مجازات خواهد شد و ممکن است منجر به محرومیت مادام‌العمر شود.
 هر شرکت‌کننده‌ای که مرتکب چنین تخلفی شود، تحت اقدامات انضباطی قرار خواهد گرفت. فهرست مواد ممنوعه را می‌توان در مقررات مبارزه با دوپینگ مشاهده کرد.

قانون ۳۴: معاینات اجباری

۳۴.۱ - گواهی‌های پزشکی

- در راستای پیشگیری از مشکلات سلامتی و مطابق با مقررات پزشکی فدراسیون، پیش از وزن‌کشی، ارائه‌ی تعدادی از مدارک برای هر بوکسور (Lethwei doo ou Thu) الزامی است.
- (۱) گواهی پزشکی کمتر از یک سال که توسط پزشک (Saya won) صادر شده و عدم وجود منع پزشکی برای شرکت در مسابقه را تأیید کند.
- (۲) گواهی پزشکی که نشان‌دهنده نوار قلب (الکتروکاردیوگرام) طبیعی باشد، صادر شده توسط پزشک (Saya ma) یا متخصص قلب.
- (۳) گواهی پزشکی که نشان‌دهنده سلامت شبکه چشم (آینه سه‌وجهی) طبیعی باشد، صادر شده توسط چشم‌پزشک.
- (۴) در موارد بسیار استثنایی مربوط به ارتقای رده سنی و وزنی، گواهی والدین یا همراه برای هر کودک زیر سن قانونی که اجازه مبارزه و ارتقای رده سنی یا وزنی را بدهد.
- (۵) گواهی تعهد شخصی شامل:
- الف) تأیید عدم استفاده از مواد ممنوعه طبق اخلاق ورزشی و پزشکی.
 - ب) در صورت وجود، تاریخ‌های توقف پزشکی برای یک دوره استراحت پزشکی (مثلاً برای خارج از مبارزه (K.O.) که در طول سال رخ داده باشد).
 - ج) سطح احتمالی بوکسور در سایر رشته‌ها (تعداد مبارزات، درجات، و غیره).

۳۴.۲ - معاینه پزشکی پیش از مسابقات

پیش از مبارزه، هر بوکسور (Lethwei doo ou Thu) باید تحت معاینه پزشکی قرار گیرد، این معاینه توسط پزشک ورزشی (Saya won) انجام می‌شود و در صورت امکان توسط فدراسیون تأیید شده باشد، که نشان‌دهنده آگاهی پزشک (Saya won) از تکنیک‌های مورد استفاده است. بوکسور (Lethwei doo ou Thu) نباید هیچ‌گونه آسیب یا بیماری‌ای داشته باشد که توانایی او برای مبارزه را تحت تأثیر قرار دهد.

۳۴.۳ - ممنوعیت مبارزه

بوکسوری (Lethwei doo ou Thu) که دارای نقص‌های جسمی مانند بینایی ضعیف (استفاده از لنزهای تماسی؟)، ناشنوایی، مشکلات گفتاری، صرع و غیره باشد، مجاز به مبارزه در لتوی فول‌کنتاکت نخواهد بود، مگر با تأیید پزشک.

۳۴.۴ - بریدگی‌ها و کبودی‌ها

بوکسوری (Lethwei doo ou Thu) که دارای بریدگی، خراش یا کبودی روی صورت یا بدن، از جمله روی پاها و بازوها باشد، مجاز به مبارزه نخواهد بود.

بوکسوری (Lethwei doo ou Thu) که دارای پانسمان‌های پزشکی یا باندپیچی روی صورت یا بدن، از جمله روی پاها و بازوها باشد، مجاز به مبارزه نخواهد بود.

با این حال، این پزشک مسابقه (Saya ma) است که پس از معاینه فیزیکی پیش از مبارزه، با امضای ثبت مسابقه، درباره‌ی شرکت یا عدم شرکت بوکسور تصمیم خواهد گرفت.

۳۴.۵ - گذرنامه پزشکی (یا دفترچه مسابقات)

پزشک مسابقه (Saya won) باید در طول معاینه پزشکی، گذرنامه ورزشی بوکسور (Lethwei doo ou Thu) را درخواست کند، تا از وضعیت جسمانی او مطلع شود.

۳۴.۶ - سایر الزامات مربوط به ایمنی بوکسورها (Lethwei doo ou Thu)

پزشک مسابقه باید در نزدیکی رینگ حضور داشته باشد.

هنگامی که پزشک (Saya ma) تشخیص دهد که یک بوکسور (Lethwei doo ou Thu) به‌طور جدی مجروح شده است، باید فوراً این موضوع را به ناظر مسابقه اطلاع دهد.

در این صورت، ناظر مسابقه مبارزه را متوقف خواهد کرد و پزشک (Saya ma) باید وارد رینگ شود تا بوکسور (Lethwei doo ou Thu) مجروح را معاینه کند و دلایل توقف مبارزه را اعلام نماید

قانون ۳۵: ناظر

تنها ناظر نماینده رسمی فدراسیون است. او اختیارات ویژه‌ای دارد تا از روند صحیح مسابقه و امنیت تمامی افراد طبق اساسنامه و قوانین اطمینان حاصل کند.

قانون ۳۶: اقدامات فدراسیون

۳۶.۱ - تمامی اقدامات رسمی ITBA به‌صورت یک سند کتبی ارائه خواهد شد و توسط نماینده منصوب او امضا خواهد شد.

۳۶.۲ - هر سازمان‌دهی مسابقات بوکس برمه‌ای / لتوی باید با مجوز کتبی فدراسیون همراه باشد.

قانون ۳۷: اصلاحات

اصلاحات و بازبینی این قوانین به‌صورت سالانه توسط کمیسیون ملی داوری، در هر اول ژانویه انجام خواهد شد و بر اساس توصیه‌های کمیسیون ملی مسابقات، رئیس CNBB در FFKM-DA، هیئت مدیره CNBB در FFKM-DA، و قهرمانان شناخته‌شده CNBB در FFKM-DA خواهد بود.

قانون ۳۸: پوشش افراد گوشه‌ی رینگ

افراد گوشه‌ی رینگ و دستیاران باید تمیز و آراسته باشند. استفاده از لباس ورزشی الزامی است که می‌تواند نام باشگاه همراه با طرح‌ها و لوگوها را داشته باشد.

قانون ۳۹: کنترل ضد دوپینگ

فدراسیون مجاز است هر ورزشکاری را بدون هیچ‌گونه هشدار قبلی، در هر زمان که بخواهد، تحت آزمایش کنترل قرار دهد.

ورزشکاری که از انجام آزمایش کنترل امتناع کند، فوراً مطابق با مقررات انضباطی تعلیق خواهد شد و منتظر اعمال مجازات‌های سنگین خواهد بود.

۳۹.۲ - مواد ممنوعه

فهرست مواد ممنوعه مطابق با لیست کمیته بین‌المللی المپیک است.

برای مشاهده جزئیات کامل، می‌توانی به لیست رسمی مواد ممنوعه مراجعه کنی.

منبع:

کمیسیون ملی باندو و بوکس برمه‌ای فرانسه: Thaing Bando et Lethwei France

تحت نظارت فدراسیون فرانسوی کیک‌بوکسینگ، موی‌تای و رشته‌های مرتبط.

اولین نسخه: ژانویه ۱۹۹۹

دومین نسخه: مارس ۲۰۰۴

سومین نسخه: دسامبر ۲۰۰۴

چهارمین نسخه: اکتبر ۲۰۱۵